

[Finansministeren.]

befolkningen ikke anerkender grundstigningsskylden efter dens teori, men betragter den som en skat slet og ret og tilmed en skat, hvis virkninger man hverken forstår eller anerkender, men betragter som vilkårlige og i en lang række tilfælde skæve og urimelige.

Selv om jeg aldrig har næret den samme lidenskabelige begejstring for grundstigningsskylden som det ærede medlem, har jeg delt den opfattelse, at den var et egnet middel til inddragelse af samfundsskabte værdier og til at holde jordens handelspris nede. Jeg må erkende, at efter den udvikling i jordpriserne, vi har set, er det vanskeligt at opretholde denne opfattelse, og jeg har også i det sidste par år stået over for så mange eksempler på oplagt urimelige virkninger af den lovgivning, vi her har haft, at jeg forstår uviljen mod grundstigningsskylden i dens nuværende form. Om det ville have været muligt at udforme en bedre lovgivning, således at man bedre kunne opnå de tilsigtede formål, ved jeg ikke; men jeg er i hvert fald sikker på én ting: at tidspunktet herfor nu er forpasset.

I sin argumentation følger det ærede medlem en meget enkel linje. Han forudsætter ganske enkelt, at grundstigningsskylden har virket og vil virke, som den efter teorien skulle, og kommer derfor — som vi hørte det i dag — til den enkle betragtning, at der uden videre er tale om en foræring til grundejerne af et milliardbeløb. Det ærede medlem anslog i dag under hensyn til den gældende rentefod dette beløb til 7 milliarder kr. Man kunne naturligvis, alt efter hvordan man tænkte sig reglerne for en fremtidig grundstigningsskyld, være kommet til et andet resultat.

Det er også, som om det ærede medlem på en lige så enkel måde sætter lighedstegn mellem grundejere og kapitalister, arbejdsgivere eller hvad ved jeg, og placerer arbejderne på den anden side som deres modstykke. Jeg mener, at dette er en grovere forenkling, end virkeligheden kan holde til, selv ud fra det ærede medlems forudsætninger. En hel del af grundstigningsskylden svares af ejere af en- og tofamiliehuse. Mange af dem er arbejdere og lønmodtagere. En anden del svares af boligselskaber eller ejendomsselskaber, der

ejer etagelejligheder. For deres vedkommende ville en forøgelse af grundstigningsskylden betyde en tilsvarende forøgelse af lejerne, og når denne forøgelse ikke finder sted, er lejerne i hvert fald fritaget for at betale skat ad denne vej.

For erhvervsvirksomheders vedkommende kan man sige, at de og de beløb vil de nu ikke komme til at betale i grundstigningsskyld fremover, og det kan man måske kalde en foræring til dem, der ejer disse virksomheder. Men om denne foræring afsætter sig som øget kapitaludbytte, som lavere varepriser eller på hvilken måde, er der ingen af os, der på forhånd ved. Jeg mener derfor, at det ærede medlem allerede herved fremsætter en alt for unuanceret opfattelse og tegner billedet meget groft.

Dernæst kan efter min opfattelse en ophævelse af grundstigningsskylden ikke bedømmes isoleret på den måde, som det ærede medlem gør det. Det bliver temmelig afgørende, hvorledes de fremtidige regler for beskatning af fortjeneste på salg af fast ejendom og de fremtidige regler for grundskyld udformes. Det er for regeringen og for socialdemokratiet noget meget væsentligt, at vi gennem den nævnte beskatning kan inddrage en betydelig del af de store fortjenester ved salg af jord og dermed også de samfundsskabte værdier. Hvorledes denne beskatning nærmere skal udformes, skal der forhandles videre om i den kommende tid. Jeg hæfter mig i høj grad ved, at der i hvert fald er principiel enighed i det høje ting om, at der skal sættes ind her. Så vidt jeg har forstået, er der også enighed om at bevare en kommunal grundskyld. En virkelig, en endelig bedømmelse som den, det ærede medlem forsøgte sig med her, kan i virkeligheden ikke foretages, før vi ser det samlede resultat af, hvad der skal foregå på disse områder.

I øvrigt er jeg ikke sikker på, om ikke det rimeligste ville være først og fremmest at betragte det, der sker her, som en skatteomlægning. Det kan man så ud fra forskellige synspunkter være modstander eller tilhænger af, men man må vist erkende, at det alligevel er en skatteomlægning af relativt beskedne dimensioner. De virkninger på lønninger og priser o. s. v., som det ærede medlem forestiller sig, mener jeg i